

คุณยายสอนตัวเอง

เมื่อคุณยายได้มาอยู่ที่วัดปากน้ำแล้ว ท่านก็ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนวิชาธรรมกายอย่างเอาจริงเอาจัง แม้จะมีสิ่งที่ชวนให้หงุดหงิด ฟุ้งซ่าน รำคาญ ชัดเคืองใจอยู่บ้าง แต่ท่านก็ไม่สนใจสิ่งเหล่านั้นเลย ท่านตระหนักดีว่าท่านต้องทำหน้าที่เป็นครูผู้ให้แสงสว่างแก่นักเรียนคนแรก ซึ่งก็คือตัวของท่านเอง ท่านสอนตนเองว่าเราอยู่วัดปากน้ำนี้ ต้องอดทน อดกลั้น อดอ้อมในทุกสิ่งทุกอย่าง และในหัวใจก็ควรมีแต่ธรรมะและครูบาอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้เท่านั้น ส่วนเรื่องอื่นถือเป็นเรื่องเล็ก

...คุณยายสอนตัวเอง...

นอกจากนี้คุณยายยังสอนตัวเองอีกว่า เราเกิดมาแสวงหาความสุข ซึ่งความสุขและความทุกข์ก็อยู่ที่ตัวเรา ดังนั้นไม่ว่าใครจะพูดจากระทบกระทั่งหรือแสดงอาการปฏิกิริยาที่ไม่น่าพึงใจกับท่าน ท่านก็ไม่ต้องรับเอาไว้ ไม่เคยถือสาหรือนำมาเป็นอารมณ์แต่อย่างใด ท่านมุ่งที่จะศึกษาวิชาธรรมกายเพียงอย่างเดียว เนื่องจากท่านมาอยู่วัดปากน้ำเพื่อศึกษาวิชาธรรมกายบุคคลเพียงผู้เดียวที่ท่านต้องนำมาใส่ใจคือหลวงปู่ วัดปากน้ำผู้เป็นครูบาอาจารย์ของท่าน หากหลวงปู่ วัดปากน้ำสั่งงาน ใช้สอย หรือซักถามเกี่ยวกับธรรมะ ท่านก็จะต้องค้นคว้าหาคำตอบมาให้ได้ นี่คือการกิจที่ อยู่ในใจของคุณยายมาโดยตลอด

...คุณยายสอนตัวเอง...

ด้วยเหตุนี้เอง ใจของคุณยายจึงสว่างไสว และท่านก็สมหวังในการศึกษาวิชาธรรมกาย ท่านเคยสอนหลวงพ่อบ่อยๆ ว่า ให้มองข้ามข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดของเพื่อนมนุษย์บ้าง เพื่อให้ใจของเราเบาสบายและนำความสบายนั้นมาปฏิบัติธรรม จะได้เข้าถึงธรรมและสมหวังในชีวิตได้โดยง่าย ถ้าเราติดในข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องของเพื่อนมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นคนใกล้ตัวหรือคนไกลตัว เราจะมีแต่ความกลัดกลุ้มใจ ยิ่งเราปรุงแต่งความคิด ก็จะเป็นการขยายความทุกข์มากขึ้น เมื่อความทุกข์ขยายตัว ใจก็จะหนัก ชุ่มมัว รุ่มร้อน และห่างไกลการเข้าถึงธรรมยิ่งขึ้นไปอีก

...คุณยายสอนตัวเอง...

เมื่อคุณยายสอนตัวเองได้ดังนี้ ท่านจึงไม่เคยมีเรื่องมีราวหรือถือสาหาความใคร ท่านมีแต่ความเมตตาโอบอ้อมอารีกับผู้อื่น จึงเป็นที่รักของทุกคน ใครจะว่าอย่างไรท่านก็เฉยๆ นิ่งๆ เป็นปกติ ท่านหมั่นสอนตัวเองให้อดทนอดกลั้นอยู่เสมอ ท่านจึงมีตบะ อีกทั้งยังมีศีลและธรรม ข้อวัตรปฏิบัติอันดีงาม และศีลาจารวัตรทุกอย่างเพียบพร้อมอยู่ในตัว ใจของท่านไม่ได้ผูกพันกับสิ่งใดในโลก นอกไปจากภารกิจที่ได้รับมอบหมายและการตอบคำถามของพระเดชพระคุณหลวงปู่ที่ต้องอาศัยความรู้จากการทำใจหยุดนิ่งเท่านั้น

